

19. nedeľa C

Viera je základom toho, v čo dúfame, a dôkazom toho, čo nevidíme. (Hebr 11,1)

Prvé čítanie

Kniha Múdrosti 18,6-9

Oná noc bola našim otcom oznámená vopred, aby s istotou poznali, akým prísľubom uverili, a boli dobrej mysle. Tvoj ľud očakával záchranu spravodlivých a záhubu nepriateľov.

Lebo keď si trestal protivníkov, nás si povolal k sebe a oslávil.

Veď zbožní synovia spravodlivých v skrytosti priniesli svoju obetu a jednomyseľne prijali Boží zákon, že svätí majú rovnako znášať dobrý i zlý údel, a vopred zaspievali chválospevy otcov.

Druhé čítanie

List Hebrejom 11,1-2.8-12

Bratia a sestry, viera je základom toho, v čo dúfame, a dôkazom toho, čo nevidíme. Ňou si predkovia získali dobré svedectvo.

Vierou poslúchol Abrahám, keď ho Boh povolal, aby šiel do krajiny, ktorú mal dostať ako dedičstvo; išiel, a ani nevedel, kam ide. S vierou žil v zaslúbenej zemi ako cudzinec a býval v stanoch; aj Izák a Jakub, ktorí boli spoludedičmi toho istého prísľúbenia. Lebo čakal na mesto s pevnými základmi, ktoré založí a postaví sám Boh.

Pre vieru aj neplodná Sára napriek pokročilému veku dostala schopnosť stať sa matkou, pretože za verného pokladala toho, ktorý to prísľúbil. A tak z jedného človeka, k tomu ešte odumretého, vzišlo toľko potomstva, ako je hviezd na nebi a piesku na brehu mora, ktorý nik nespočíta.

Evanjelium

Lukáš 12,35-40

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Bedrá majte opásané a horiace sviece v rukách. Buďte ako ľudia, čo očakávajú svojho pána, až sa vráti zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blažení sluhovia, ktorých pán nájde bedliť, keď príde. Veru, hovorím vám: opáše sa, posadí ich za stôl a bude ich obsluhovať. A keby prišiel o polnoci alebo až nad ránom a nájde ich bedliť – blažení sú tí sluhovia."

Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Aj vy buďte pripravení, lebo nemáte ani potuchy, v ktorú hodinu príde Syn človeka."

Na zamyslenie

Práve počas týchto týždňov mnohí z nás sú autom na cestách, na dovolenke. Rastúcim počtom dopravných prostriedkov cítime stále jasnejšie, že ten, kto sa chce s istotou dostať do cieľa, potrebuje predovšetkým bdelosť, ostražitosť a schopnosť rýchlo reagovať. Bez toho ohrozuje seba a aj iných. Bdelosť je kľúčové slovo, s ktorým sa stretáme dnes v čítaniach Sv. Písma. Porovnanie s riadením auta pritom vôbec nie je scestné, mylné, ako sa môže zdať na prvý pohľad: kto nie je bdelý vo viere a reaguje z prílišného záujmu, stratí ľahko prehľad a riskuje pritom rôzne straty. Každé z troch dnešných čítaní spomína celkom odlišný aspekt bdelosti.

– Kto je bdelý, žije niečo viac ako len tento moment. Text z knihy múdrosti objasňuje toto tvrdenie: bdelosť pozná väčší rozsah očakávania a počíta s nepravdepodobným, neobyčajným, s prekvapením od Boha. Pripomínaním si Božích dejín s Izraelom získava židovská menšina odvahu. Božia vernosť je už dávno predtým (odchod z Egypta) základom Jeho prisľúbenia a tak Boží národ môže brať Boha vážne a stavať tak na vernosti k nemu. Jeho národ dokáže vydržať ťažkú životnú situáciu, dokáže bdieť, dávať pozor na Božie znamenie aj v utrpení, pretože vie, že Boh svoje prisľúbenie nikdy neporuší a nevezme späť vyvolenie Jeho národa.

– Kto je bdelý, má odvahu urobiť zmenu! Táto základná črta bdelosti je jasná v Abrahámovom živote, o ktorom hovorí druhé čítanie. Keď človek počuje Božie volanie, vedie ho bdelosť k odvahe urobiť zmenu, odísť – aj keď je to riskantné – do nových životných situácií. Na Abrahámovej ceste môžeme vidieť, že veriť na ceste s prisľúbením znamená to, že človek musí zdolať, spraviť rozhodujúce skúšky osvedčenia a to tým spôsobom, že vezme vážne Božie slovo a nechá sa viesť Jeho slovom. Pre Abraháma to znamená vzdať sa svojej životnej istoty a vydať sa do krajiny jemu neznámej. Znamená to dôverovať Božej sile darujúcej život a prisľub bohatého potomstva. Znamená to dôverovať v najtvrdšej, ľudsky zdanlivo nezmyselnej úlohe, vzdať sa vlastného syna. Vždy ide o budúcnosť, ktorú nemožno odhadnúť, a ktorej riziko možno zdolať len s vedomím istoty, že je to sám Boh, ktorý prichádza oproti človeku – a to práve v bezvýchodiskových situáciách, kedy už niet s čím počítať, keď sa všetko zdá byť už stratené. To je viera: "Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme." (Hebr 11,1)

– Bdelosť rozvíja cit pre Božie veci, pre ľudí, pre správanie v určitých životných situáciách. Pre každého veriaceho sú základné postoje ako oslobodenie sa od materiálneho majetku, bdelosť, čo sa týka budúceho príchodu Pána a vernosť pri zaobchádzaní s Božími dobrami a ľuďmi, ktorých nám zveril Boh nevyhnutné. Tieto základné postoje nie sú abstraktnými princípmi, ale stávajú sa nositeľmi života pri stretnutí s celkom konkrétnymi ľuďmi a udalosťami. Evanjelium objasňuje, že nebdelosť a nedostatočná senzibilita majú negatívne dôsledky tak pre náš vzťah k svetu ako aj pre vzťah k Bohu. Bdelosť a otvorenosť pre Boha a ľudí vytvára naopak trvalé a nezničiteľné spoločenstvo. Čakanie na Pána sa stáva konkrétnym len v pomáhajúcom, láskyplnom zaobchádzaní s celým stvorením.

Bdelosť je podľa toho životným postojom, ktorý mi pomáha byť pozorným a bdelým v mojom živote. Keď som bdelý a pozorný, vnímam šance a možnosti, ktoré mi ponúka môj život. Keď sa však sústredím len na to, aby som strážil len moje poklady, môže sa stať, že prehliadnem šance, ktoré mi ponúkajú zmeniť môj život. Keď som však naopak v mojom živote otvorený pre to, čo príde, viem to prijať, aj keď sa to najskôr javí ako niečo nezrozumiteľné, neakceptovateľné a príliš náročné, čo nakoniec však môže prispieť k rastu a veľkému zisku.

19. nedel'a C

*Viera je základom toho, v čo dúfame,
a dôkazom toho, čo nevidíme. (Hebr 11,1)*

Prvé čítanie

Kniha Múdrosti 18,6-9

Oná noc bola našim otcom oznámená vopred, aby s istotou poznali, akým prísľubom uverili, a boli dobrej mysle. Tvoj ľud očakával záchranu spravodlivých a záhubu nepriateľov. Lebo keď si trestal protivníkov, nás si povolal k sebe a oslávil. Veď zbožní synovia spravodlivých v skrytosti priniesli svoju obeť a jednomyseľne prijali Boží zákon, že svätí majú rovnako znášať dobrý i zlý údel, a vopred zaspievali chválospevy otcov.

Druhé čítanie

List Hebrejom 11,1-2.8-19

Bratia a sestry, viera je základom toho, v čo dúfame, a dôkazom toho, čo nevidíme. Ňou si predkovia získali dobré svedectvo. Vierou poslúchol Abrahám, keď ho Boh povolal, aby šiel do krajiny, ktorú mal dostať ako dedičstvo; išiel, a ani nevedel, kam ide. S vierou žil v zaslúbenej zemi ako cudzinec a býval v stanoch; aj Izák a Jakub, ktorí boli spoludedičmi toho istého prísľúbenia. Lebo čakal na mesto s pevnými základmi, ktoré založí a postaví sám Boh. Pre vieru aj neplodná Sára napriek pokročilému veku dostala schopnosť stať sa matkou, pretože za verného pokladala toho, ktorý to prísľúbil. A tak z jedného človeka, k tomu ešte odumretého, vzišlo toľko potomstva, ako je hviezd na nebi a piesku na brehu mora, ktorý nik nespočíta. Vo viere oni všetci umierali, aj keď sa nedočkali toho, čo im bolo prísľúbené. Ale zďiaľky to videli a vítali; a vyznávali, že sú na zemi iba ako cudzinci a pútnici. Keď takto hovoria, dávajú najavo, že hľadajú vlasť. Keby boli mali na mysli tú, z ktorej vyšli, mali dosť času vrátiť sa ta. Ale oni túžili po lepšej vlasti, teda nebeskej. Preto sa ani Boh neostýcha volať sa ich Bohom, veď im pripravil Mesto. Vo viere obetoval Abrahám Izáka, keď ho Boh skúšal. Bol odhodlaný obetovať jednorodeného syna, on, ktorý dostal prísľúbenia a počul: "Z Izáka sa ti narodí potomstvo." Usudzoval totiž, že Boh má moc aj mŕtvych vzkriesiť. Preto dostal syna naspäť, ako predobraz.

Evanjelium

Lukáš 12,32-48

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Neboj sa, malé stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám Kráľovstvo.

Predajte, čo máte, a rozdajte chudobným. Robte si mešce, ktoré nestarnú, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam sa zlodej nedostane a kde moľ neničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce. Bedrá majte opásané a horiace sviece v rukách. Buďte ako ľudia, čo očakávajú svojho pána, až sa vráti zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blažení sluhovia, ktorých pán nájde bedliť, keď príde. Veru, hovorím vám: opáše sa, posadí ich za stôl a bude ich obsluhovať. A keby prišiel o polnoci alebo až nad ráno a nájde ich bedliť – blažení sú tí sluhovia.

Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Aj vy buďte pripravení, lebo nemáte ani potuchy, v ktorú hodinu príde Syn človeka."

Peter mu povedal: "Pane, toto podobenstvo hovoríš iba nám, alebo všetkým?"

Pán povedal: "Kto je teda ten verný a múdry správca, ktorému pán zverí svoju čel'ad', aby jej načas dával určený pokrm? Blažený sluha, ktorého pán nájde robiť takto, keď príde. Veru, hovorím vám, zverí mu celý svoj majetok.

Ale keby si ten sluha v srdci povedal: Môj pán voľajako nejde, a začal by biť sluhov a slúžky, jesť, piť a opíjať sa, pán toho sluhu príde v deň, keď to najmenej čaká, a v hodinu, o ktorej nemá ani potuchy, potresce ho a dá mu údel medzi nevernými.

Teda toho sluhu, ktorý pozná vôľu svojho pána, a nič nepripraví ani nerobí podľa jeho vôľe, veľmi zbijú. Toho, čo nepozná vôľu svojho pána a urobí niečo, za čo si zaslúži trest, menej zbijú.

Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať. A komu sa veľa zverilo, od toho sa bude žiadať viac."

Na zamyslenie

Práve počas týchto týždňov mnohí z nás sú autom na cestách, na dovolenke. Rastúcim počtom dopravných prostriedkov cítime stále jasnejšie, že ten, kto sa chce s istotou dostať do cieľa, potrebuje predovšetkým bdelosť, ostražitosť a schopnosť rýchlo reagovať. Bez toho ohrozuje seba a aj iných. Bdelosť je kľúčové slovo, s ktorým sa stretáme dnes v čítaniach Sv. Písma. Porovnanie s riadením auta pritom vôbec nie je scestné, mylné, ako sa môže zdať na prvý pohľad: kto nie je bdelý vo viere a reaguje z prílišného záujmu, stratí ľahko prehľad a riskuje pritom rôzne straty. Každé z troch dnešných čítaní spomína celkom odlišný aspekt bdelosti.

– Kto je bdelý, žije niečo viac ako len tento moment. Text z knihy múdrosti objasňuje toto tvrdenie: bdelosť pozná väčší rozsah očakávania a počíta s nepravdepodobným, neobyčajným, s prevrpením od Boha. Pripomínaním si Božích dejín s Izraelom získava židovská menšina odvahu. Božia vernosť je už dávno predtým (odchod z Egypta) základom Jeho prisľúbenia a tak Boží národ môže brať Boha vážne a stavať tak na vernosti k nemu.

Jeho národ dokáže vydržať ťažkú životnú situáciu, dokáže bdiť, dávať pozor na Božie znamenie aj v utrpení, pretože vie, že Boh svoje prisľúbenie nikdy neporuší a nevezme späť vyvolenie Jeho národa.

– Kto je bdelý, má odvahu urobiť zmenu! Táto základná črta bdelosti je jasná v Abrahámovom živote, o ktorom hovorí druhé čítanie. Keď človek počuje Božie volanie, vedie ho bdelosť k odvahe urobiť zmenu, odísť – aj keď je to riskantné – do nových životných situácií. Na Abrahámovej ceste môžeme vidieť, že veriť na ceste s prisľúbením znamená to, že človek musí zdolať, spraviť rozhodujúce skúšky osvedčenia a to tým spôsobom, že vezme vážne Božie slovo a nechá sa viesť Jeho slovom. Pre Abraháma to znamená vzdať sa svojej životnej istoty a vydať sa do krajiny jemu neznámej. Znamená to dôverovať Božej sile darujúcej život a prisľub bohatého potomstva. Znamená to dôverovať v najtvrdšej, ľudsky zdanlivo nezmyselnej úlohe, vzdať sa vlastného syna. Vždy ide o budúcnosť, ktorú nemožno odhadnúť, a ktorej riziko možno zdolať len s vedomím istoty, že je to sám Boh, ktorý prichádza oproti človeku – a to práve v bezvýhodiskových situáciách, kedy už niet s čím počítať, keď sa všetko zdá byť už stratené. To je viera: "Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme."

(Hebr 11, 1)

– Bdelosť rozvíja cit pre Božie veci, pre ľudí, pre správanie v určitých životných situáciách. Pre každého veriaceho sú základné postoje ako oslobodenie sa od materiálneho majetku, bdelosť, čo sa týka budúceho príchodu Pána a vernosť pri zaobchádzaní s Božími dobrami a ľuďmi, ktorých nám zveril Boh nevyhnutné. Tieto základné postoje nie sú abstraktnými princípmi, ale stávajú sa nositeľmi života pri stretnutí s celkom konkrétnymi ľuďmi a udalosťami. Evanjelium objasňuje, že nebdelosť a nedostatočná senzibilita majú negatívne dôsledky tak pre náš vzťah k svetu ako aj pre vzťah k Bohu. Bdelosť a otvorenosť pre Boha a ľudí vytvára naopak trvalé a nezničiteľné spoločenstvo. Čakanie na Pána sa stáva konkrétnym len v pomáhajúcom, láskyplnom zaobchádzaní s celým stvorením.

Bdelosť je podľa toho životným postojom, ktorý mi pomáha byť pozorným a bdelým v mojom živote. Keď som bdelý a pozorný, vnímam šance a možnosti, ktoré mi ponúka môj život. Keď sa však sústredím len na to, aby som strážil len moje poklady, môže sa stať, že prehliadnem šance, ktoré mi ponúkajú zmeniť môj život. Keď som však naopak v mojom živote otvorený pre to, čo príde, viem to prijať, aj keď sa to najskôr javí ako niečo nezrozumiteľné, neakceptovateľné a príliš náročné, čo nakoniec však môže prispieť k rastu a veľkému zisku.